

NEWSLETTER AK HJF - 1/2014

Obsah:

Resumé článků v českém i anglickém jazyce	2
Veronika Kaiserová : Spory rodičů o volbu základní školy dítěte	3 - 4
Martin Koudele : Proces přeměny listinných akcií na majitele na listinné akcie na jméno na základě zákona č. 134/2013 Sb.	4 - 5
Petra Nováková : Vertikální kartelová dohoda o určení ceny prokázána soukromě pořízeným záznamem telefonického hovoru	5 - 8

PRAHA
Sokolovská 49
186 00 Praha 8

+420 225 000 400
+420 225 000 444
recepcepha@hjf.cz

HRADEC KRÁLOVÉ
Resslova 1253/17a
500 02 Hradec Králové

+420 495 534 081
+420 493 814 911
recepcehk@hjf.cz

Resumé :

První článek se zabývá otázkou volby vhodné základní školy. Tuto volbu provádějí až na výjimky rodiče dítěte a je nutné stanovit proces, jak postupovat, pokud dojde ohledně volby základní školy k nedohodě mezi samotnými rodiči resp., zákonnými zástupci.

Druhý článek je stručný výklad procesu úpravy vnitřních pravidel obchodních společností, jehož nutnost si vyžádaly zákonné úpravy obchodních společností (korporací) po 30. 6. 2013 resp. 31. 12. 2013. Článek se zaměřuje především na změnu podoby akcií na doručitele na akcie na jméno.

Konečně poslední článek je zaměřen na zakázané kartelové dohody mezi velkododavateli a malooběrateli se zaměřením na použití soukromé nahrávky rozhovoru mezi obchodními partnery. V komentovaném případě rozhodovaném Nejvyšším správním soudem se jednalo o zakázanou dohodu týkající se určování prodejních cen zboží.

The first article deals with the question of choice of a suitable elementary school for a kid. The choice is being made mostly by a kid's parents and it is necessary to determine the method of the choice in the case parents or the legal representatives of the kid does reach an agreement regarding the school selection.

The second article represents a brief summary of the adjustment process of internal regulation in business corporations that was required by the legal changes in the field of business companies (corporations) after June 30th, 2013 respectively after December 31st, 2013. Primarily, the article focuses on the change of stock form from bearer shares to the registered shares.

Finally, the last article focuses on the prohibited cartel agreements between wholesale suppliers and retail customers focusing on use of a private tape capturing conversation between the business partners. The commented case decided by the Supreme Administrative Court dealt with the prohibited agreement related to the determination of the selling prices of goods.

právník roku 2013

JUDr. Ondřej Moravec, Ph.D.
2. místo v kategorii Talent roku 2013

SPORY RODIČŮ O VOLBU ZÁKLADNÍ ŠKOLY DÍTĚTE

S rozšiřováním nabídky speciálních škol soukromých i státních bude zákonitě čím dál více docházet k rozdílným názorům rodičů na volbu školy u svých dětí. Kdo má rozhodnout o tom, zda by mělo dítě docházet do venkovské školy, ve které dítě prostředí zná již z předškolních aktivit, zná kamarády, kteří školu navštěvují, či zda by dítě mělo navštěvovat výběrovou jazykovou školu ve vzdálenějším krajském městě? Oba rodiče souhlasně rozhodují o všech záležitostech týkajících se společného dítěte. Za podstatnou záležitost při výkonu rodičovské zodpovědnosti se tedy považuje i výběr školy, kde dítě bude plnit svou povinnou školní docházku.

Rodiče by se o volbě školy měli nejprve dohodnout, ne vždy je však dohoda možná. Pokud se rodiče nedohodnou, měli by se obrátit na soud a následně v souladu se soudním rozhodnutím podat žádost o přijetí. Aktuálně zmíním rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2013 sp. zn. 28 Co 158/2013. Soud ve svém rozhodnutí uvádí svůj názor jako návod jak správně by rodiče měli postupovat: „Pokud jeden z nich nesouhlasí s nástupem dítěte do spádové základní školy (to je škola, v jejímž správním obvodu má dítě trvalý pobyt) nebo do jiné školy nežli spádové, měl by ten rodič, který s takovou školou souhlasí, podat návrh na nahrazení souhlasu druhého rodiče s podáním přihlášky k zápisu do této základní školy s takovým časovým předstihem, aby v době zápisu do první třídy základní školy bylo k dispozici soudní rozhodnutí, které by souhlas nesouhlasícího rodiče s podáním přihlášky nahradilo.“ Dítě je povinen přijmout k povinné školní docházce jen ředitel spádové školy, pokud se tedy stane, že dítě nebude zapsáno do žádné školy (ani jeden z rodičů nesouhlasil se spádovou školou, a přihlášku podali na jiných školách), pak dítě zahájí povinnou školní docházku ve své spádové škole automaticky (§ 36 odst. 7 zákona č. 561/2004 Sb.). Pokud je však už dítě ve dvou různých školách zapsáno, existují

NOVINKY

Novinky Zákonů

2. 4. 2014 nabylo účinnosti Nařízení vlády o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče, se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou. Vláda toto nařízení nařizuje k provedení zákona č. [361/2000 Sb.](#), o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. [233/2013 Sb.](#)

Judikatura

1. Trest

Jestliže je obviněný vzat do vazby výhradně z důvodů svědčících o nutnosti zajistit vyšetření jeho duševního stavu, jedná se o porušení čl. 8 odst. 5 Listiny, neboť na místo uvalení vazby mělo být nařízeno (pouze) jeho pozorování ve zdravotnickém ústavu dle § 116 odst. 2 trestního řádu.

2. Korporáty

Ani členský podíl v družstvu (včetně družstva bytového) nebylo v režimu právní úpravy účinné do 31. prosince 2013 možné nabýt od nevlastníka. Absenci právního titulu převodce nemůže nahradit (zhojit) ani případná dobrá víra nabyvatele a s ní spojená oprávněná držba členského podílu.

3. Závazky

Nejvyšší soud se vyjádřil k promlčení nároku na náhradu škody při změně způsobu náhrady, kdy uplatnil-li žalobce nejprve požadavek na uvedení věci do původního stavu a později změnil žalobní návrh (petit) na náhradu škody ve formě peněžitého plnění, neuplatnil změnou žaloby něco jiného ani nic více než v původní žalobě, jde stále o týž nárok na náhradu téže škody, pouze jiným zákonem připuštěným způsobem. Lze tedy připustit, aby žalovaný v průběhu řízení změnil žalobu z naturálního na peněžité plnění, aniž by byl ohrožen uplatněním námitky promlčení žalovaným vznesené právě z důvodu takové změny žaloby.

pravomocná rozhodnutí o přijetí dítěte k povinné školní docházce, lze podle názoru soudu „neshodu mezi rodiči odstranit jenom tak, že bude rozhodnuto, ve které škole nezletilé dítě zahájí školní docházku, protože správní řízení podle školského zákona je již skončeno, rozhodnutí je doručeno oznámením podle § 183 odst. 2 školského zákona a nahrazení souhlasu druhého rodiče s podáním přihlášky k povinné školní docházce (k zápisu do první třídy) z těchto důvodů již nepřipadá v úvahu.“

Závěrem je tedy možné říci, že rodič by měl uvážit dopředu jeho požadavky na školu, které pro své dítě má a zda s takovou školou druhý rodič souhlasí. Pokud takový rodič nesouhlasí s nástupem dítěte do spádové základní nebo do jiné školy nežli spádové, měl by ten rodič, který takovou jinou školu preferuje, podat návrh na nahrazení souhlasu druhého rodiče s podáním přihlášky k zápisu do této základní školy s takovým časovým předstihem, aby v době zápisu do první třídy základní školy bylo k dispozici soudní rozhodnutí, které by souhlas nesouhlasícího rodiče s podáním přihlášky nahradilo. Pokud však už dítě je ve dvou různých školách zapsáno, je nutné soudně rozhodnout, ve které škole nezletilé dítě zahájí školní docházku.

Mgr. Veronika Kaiserová, advokátka
kaiserova@hjf.cz

PROCES PŘEMĚNY LISTINNÝCH AKCIÍ NA MAJITELE NA LISTINNÉ AKCIE NA JMÉNO NA ZÁKLADĚ ZÁKONA Č. 134/2013 Sb.

Na základě zákona č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů (dále jen „ZTAS“) došlo k přeměně stávajících akcií na majitele na akcie na jméno, a to pokud společnost do 31. prosince 2013 nerozhodla o imobilizaci nebo zaknihování stávajících akcií společnosti. V případě, že tak společnost neučinila, přeměnily se její akcie automaticky k 1. lednu 2014 na akcie na jméno, přičemž k účinnosti této změny se nevyžaduje zápis v obchodním rejstříku. Tato změna nastala nezávisle na vůli akcionářů, to však neznamená, že akcionáři

4. OZ

Podle přechodného ustanovení § 3030 nového občanského zákoníku („NOZ“) se i na práva a povinnosti, která se posuzují podle dosavadních právních předpisů, použijí ustanovení části první hlavy I. NOZ. Je tak namístě vyložit ustanovení zákona o uznání závazku částečným plněním zejména ve smyslu § 2 a § 6 NOZ. Zákon tedy nelze vykládat jen z jeho slov, ale je nutno přihlížet především k jeho smyslu. S ohledem na uvedené výkladové pravidlo, dospěl Nejvyšší soud k závěru, že smyslem a účelem ustanovení zákona o uznání závazku částečným plněním bylo zakotvit zásadu, že pokud osoba bez dalšího částečně plní na svůj dluh, je jejím úmyslem plnit na existující dluh, jestliže výslovně neuvede, že částečným plněním dluh plně neuznává. Naopak druhá strana závazkového vztahu (věřitel), na jejíž dluh je plněno, je s ohledem na zásadu poctivosti formulovanou v § 6 NOZ oprávněna očekávat, že dlužník, který bez dalšího plní na existující dluh částečným plněním, a to i prostřednictvím třetí osoby se souhlasem dlužníka, že závazek vůči ní uznává.

5. A jiné

Má-li fyzická osoba (bez ohledu na to, zda v řízení vystupuje jako podnikající fyzická osoba) zřízenou datovou schránku jako fyzická osoba nebo jako podnikající fyzická osoba, a nesdělí soudu jinou adresu pro doručování, je třeba jí doručovat soudní písemnost do takto zřízené datové schránky (alespoň do jedné z nich).

nebo samotná společnost nemusí činit dále žádných kroků. Přímo ze ZTAS plyne, že společnost i akcionáři mají jisté povinnosti v souvislosti s provedením změny formy akcií z akcií na majitele na akcie na jméno.

Statutární orgán společnosti má povinnost do 30. června 2014 upravit stanovy společnosti a následně podat návrh na zápis změny do obchodního rejstříku. Pokud jde o povinnost provést úpravu stanov společnosti, tak v tomto případě je pověřeno přímo představenstvo společnosti k provedení této změny, a to tak, aby stanovy společnosti odpovídaly formě akcií na jméno. Takováto změna stanov

nevyžaduje formu notářského zápisu. Představenstvo společnosti tak de facto vyhotoví aktuální znění stanov a založí jej do sbírky listin. Na tomto místě je třeba připomenout i změnu, kterou přináší zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, kdy ten ukládá všem stávajícím společnostem přizpůsobit své stanovy zákonu o obchodních korporacích do 1. července 2014. V tomto případě každá akciová společnost založená před 1. lednem 2014 bude muset provést revizi svých stanov. Změna stanov v tomto případě bude muset být již provedena ve formě notářského zápisu. Pokud společnost bude provádět úpravu svých stanov za účelem jejich přizpůsobení zákonu o obchodních korporacích, tak lze doporučit v tomto kroku provést i úpravy stanov v souvislosti s přeměnou formy akcií z akcií na jméno na akcie na majitele, čímž dojde k jistému procedurálnímu zjednodušení.

Akciová společnost prostřednictvím svého statutárního orgánu musí dále zveřejnit výzvu, a to způsobem pro svolání valné hromady (obvykle jde o zveřejnění v Obchodním věstníku). Společnost vyzve akcionáře k předložení akcií nejpozději do 30. června 2014 a současně je vyzve ke sdělení údajů, potřebných pro jejich zápis do seznamu akcionářů (půjde o jméno a bydliště nebo sídlo akcionáře) a číslo jeho bankovního účtu. Výzva musí dále obsahovat poučení pro akcionáře ohledně důsledků jejich prodlení se splněním výše uvedených povinností. Pokud akcionář ve stanovené lhůtě nepředloží akcie společnosti nebo nesdělí potřebné údaje, tak po dobu prodlení se splněním svých povinností není oprávněn vykonávat akcionářská práva (např. účastnit se a hlasovat na valné hromadě). Současně takovému akcionáři nevznikne právo na dividendu k akciím, pokud společnost v době, ve které je akcionář v prodlení se splněním svých povinností, rozhodne o rozdělení zisku.

Statutární orgán akciové společnosti rozhodne, zda-li budou stávající akcie akcionářům vyměněny za nové nebo na nich bude pouze vyznačena změna.

ZTAS stanovuje povinnosti dále i jiným osobám, které sice nejsou akcionáři, ale přesto mají akcie u sebe (jde například o věřitele). V takovém případě je

jiná osoba povinna předložit akcie společnosti sama. Akcionář však musí na tuto povinnost jinou osobu upozornit, a to bez zbytečného odkladu. Jestliže akcionář jinou osobu upozornil na povinnost předložit akcie společnosti a jiná osoba tuto povinnost nesplní nebo bude v prodlení s jejím splněním, tak tato osoba bude odpovídat akcionáři za jemu vzniklou škodu. V této souvislosti je třeba upozornit na další povinnost společnosti, které takovéto akcie budou předloženy, když ta musí vyznačit existenci zástavního práva na akcie předkládané jinou osobou.

Závěrem lze uvést, že celý proces zákonné změny formy akcií z akcií na majitele na akcie na jméno, není zcela automatický a vyžaduje provedení určitých kroků, jak ze strany samotné společnosti, tak samotných akcionářů. Protože s touto změnou časově souvisí i povinnost společností provést revizi a přizpůsobení stanov zákonu o obchodních korporacích, lze doporučit tyto kroky spolu provázat. Tento článek si nekladl za cíl popsat detailně jednotlivé kroky, které je potřeba v souladu se změnou formy akcií provést, ale jeho cílem je pouze obecně informovat o postupu souvisejícím se změnou formy akcií, kterou přinesl ZTAS.

Mgr. Martin Koudele, advokátní koncipient
koudele@hjf.cz

VERTIKÁLNÍ KARTELOVÁ DOHODA O URČENÍ CENY PROKÁZANÁ SOUKROMĚ PORÍZENÝM ZÁZNAMEM TELEFONICKÉHO HOVORU

Nejvyšší správní soud svým rozsudkem¹ z konce října zamítl kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ve věci HUSKY CZ. Nejvyšší správní soud se v této věci zabýval konceptem vertikální kartelové dohody o určení ceny na trhu velkoobchodní distribuce zboží pro outdoorové vybavení. Rozhodnutí je zajímavé z procesního hlediska, protože Nejvyšší správní soud svým rozsudkem potvrdil názor Krajského soudu v Brně, který

¹ Rozsudek NSS ze dne 31.10.2013 č.j. 8 Afs 40/2012 – 68.

² Rozsudek KS v Brně ze dne 26.4.2012, č.j. 62 Af 24/2011 – 159.

se v této věci poprvé autoritativně vyjádřil k otázce, zda a za jakých okolností může být ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže jako důkaz protisoutěžního jednání použit soukromě pořízený záznam telefonického hovoru mezi obchodními partnery. Nejvyšší správní soud potvrdil názor Krajského soudu, že takový záznam lze jako usvědčující důkaz v rámci správního trestání použít.

Případ

Společnost HUSKY CZ s.r.o. jako velkodistributor outdoorového zboží (dále jen „dodavatel“) určovala minimální výši maloobchodních prodejních cen svých odběratelů (internetových obchodů). Dodržování nastavených cen dodavatel pravidelně kontroloval a považoval je za podmínku vzájemné spolupráce se svými odběrateli. Většina z odběratelů nastavené ceny respektovala. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) prokázal, že dodavatel měl v úmyslu upravit jednotnou cenovou hladinu outdoorového vybavení prodávaného odběrateli prostřednictvím internetu, což bylo ÚOHS posouzeno jako uzavření a plnění zakázaných vertikálních cenových dohod (tzv. dohod o určení ceny pro další prodej).³ Nejvyšší správní soud tento názor potvrdil.

Vertikální kartelová dohoda o určení ceny

Dle ust. § 3 odst. 1 ve spojení s ust. § 3 odst. 2 písm. a) zákona o ochraně hospodářské soutěže (dále jen „zákon“)⁴ jsou dohody mezi soutěžiteli obsahující přímé nebo nepřímé určení cen zakázané. Citovaná ustanovení dopadají jak na horizontální, tak vertikální dohody soutěžitelů. Vertikálními dohodami jsou dohody mezi soutěžiteli, kteří působí na různých úrovních trhu zboží, tj. na různých úrovních výroby nebo distribuce; jako typický příklad dohod ve vertikále lze uvést dohodu mezi výrobcem zboží a jeho distributorem nebo dohodu mezi velkoobchodníkem a maloobchodníkem, jak tomu bylo v komentovaném případě. Pro posouzení, zda je postup soutěžitele v souladu se zákonem

(resp. v rozporu), postačí, že je najisto postaveno, že k takové dohodě o určení ceny došlo.

Možnost odběratele, resp. každého prodejce, stanovit prodejní cenu svého zboží, je jedním ze základních pilířů fungování hospodářské soutěže. Dohody o cenách v rámci dodavatelsko-odběratelského vztahu podstatným způsobem narušují hospodářskou soutěž, protože nastavené ceny neodpovídají výsledkům konkurenčního boje a mohou snadno způsobit navýšení nákupních cen zboží pro konečné spotřebitele a mohou také zabránit konkurenci uvnitř jedné značky zboží (tzv. *intra-brand konkurence*). Cenový diktát ze strany dodavatele znemožňuje maloobchodním prodejcům stanovit prodejní ceny zboží dle vlastního rozhodnutí, což deformuje svobodnou hospodářskou soutěž na trhu.

Dle soutěžního práva tedy platí, že prodejce nesmí být omezen (ať již přímo nebo i nepřímo) v určování cen zboží pro jeho další prodej. Cenová ujednání mezi obchodními partnery, která jsou vybavena pokyny či sankcemi zavazující či motivující smluvní partnery dodržovat stanovené ceny pro další prodej, jsou dle zákona zakázána. Dodavatel může svým odběratelům stanovit doporučené prodejní ceny, které však nesmějí mít zavazující charakter. Konečný prodejce musí mít možnost stanovit koncovou cenu i pod výši doporučené prodejní ceny ze strany dodavatele. Jinými slovy dodavatel nesmí vzít odběrateli možnost stanovit prodejní cenu pro koncového spotřebitele dle své vlastní úvahy. Doporučené ceny také nesmějí být doprovázeny dalšími, byť i ústními, pokyny či instrukcemi, popřípadě jinými závaznými opatřeními prosazujícími skrytý zájem prodejce či výrobce na dodržování doporučených cen jejich odběrateli při dalším prodeji, či dokonce provázeny přímo negativními následky při jejich nedodržování. Poskytování slev či jiných výhod smluvním partnerům v případě, že budou dodržovat stanovené doporučené prodejní ceny zboží, je třeba považovat za nepřímé určování cen, které je taktéž bez výjimky zakázáno. Je-li smluvní partner motivován dodržovat doporučené ceny, může tím být ohroženo fungování soutěže na daném trhu, což pak může mít

³ Rozhodnutí ÚOHS ze dne 11.5.2009, č.j. ÚOHS - S076/2008/KD-5304/2009/820. Společnost HUSKY CZ s.r.o. byla za uvedený soutěžní delikt uložena pokuta ve výši 2,316 mil. Kč.

⁴ Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže.

i negativní dopad na koncové spotřebitele, neboť dochází ke snížení cenové konkurence na trhu.

Dohody o přímém určení cen pro další prodej lze uzavřít i ústně, či neformálním návrhem ze strany jednoho soutěžitele a jeho akceptací ze strany druhého soutěžitele. V souvislosti s takovým nepsaným ujednáním, resp. uzavřením zakázaných dohod lze poukázat na aktuální evropskou judikaturu, ze které vyplývá, že nezbytnou podmínkou zakázané vertikální dohody je „shoda vůle“ obou stran, kdy tyto musí výslovně či konkludentně participovat na uzavření a plnění dohody.

V komentovaném případě krajský soud shledal v jednání dodavatele uzavírání a plnění dohod o určení cen pro další prodej, které spadají pod koncept zakázaných vertikálních kartelových dohod o určení ceny. Nejvyšší správní soud tento závěr potvrdil.

Soukromě pořízený záznam telefonického hovoru mezi obchodními partnery jako důkaz ve správním řízení

Nejvyšší správní soud se ve svém rozsudku zabýval také zákonností provedeného důkazu v rámci správního řízení – soukromě pořízeného záznamu telefonického hovoru mezi obchodním manažerem dodavatele a jeho odběratelem. Ačkoli Nejvyšší správní soud výslovně předeslal, že není jeho cílem vytvořit tímto rozhodnutím obecně použitelný algoritmus přípustnosti tohoto typu důkazu, rozhodně stojí jeho závěry za zmínku.

Odběratel si ještě před pořízením telefonického záznamu stěžoval u ÚOHS, že mu je ze strany jeho dodavatele diktována prodejní cena, načež možnosti prokázání soutěžního deliktu s ÚOHS konzultoval (bezprostředním motivem pro pořízení nahrávky bylo doporučení ze strany ÚOHS, který stěžovateli, který pro svá tvrzení neměl žádné důkazy, pořízení nahrávky doporučil). Záznam byl poté odběratelem pořízen tajně, bez vědomí dodavatele. Následně tento záznam použil ÚOHS jako důkaz protisoutěžního jednání v rámci správního řízení.

Krajský soud při posuzování zákonnosti provedeného důkazu dospěl k závěru, že nahrávka nebyla pořízena orgánem veřejné moci, ani jím předem „nastrčeným“ subjektem, prostřednictvím kterého by se ÚOHS snažil nahrávku získat pro své vlastní šetření. Dle soudu bylo podstatné, že odběratel svého dodavatele kontaktoval telefonicky sám, nikoli z pokynu ÚOHS a nijak svého obchodního partnera neprovokoval k protisoutěžnímu jednání. Soud dále přihlédl ke skutečnosti, že ÚOHS odběrateli předem doporučil více variant důkazů k prokázání protisoutěžního jednání, jako např. text smlouvy, e-maily nebo záznamy (tedy nedoporučil mu jen pořízení nahrávky).

Nejvyšší správní soud k této otázce v první řadě odkázal na svůj dřívější rozsudek,⁵ ve kterém konstatoval, že je třeba rozlišovat mezi pořizováním záznamů ze strany soukromých osob a orgánů veřejné moci a zároveň vysvětlil, že důkaz audiovizuální nahrávkou pořízenou v utajení orgánem veřejné moci nebo v souvislosti s jeho činností je v řízení o správním trestání zásadně nepoužitelný. Takto pořízený důkaz je tedy nezákonný.

Nejvyšší správní soud dále uvedl, že v trestním právu je přípustnost audiovizuálních záznamů provedených soukromými osobami pro potřeby dokazování akceptována. Orgány činné v trestním řízení jsou při pořizování záznamů povinny postupovat podle ust. § 88 trestního řádu. Jestliže však zvukový záznam nepořídil orgán činný v trestním řízení, ale naopak soukromá osoba, nelze po jeho pořizovateli požadovat splnění trestním řádem přesně vymezeného postupu a podmínek, za nichž může dojít k opatření takového důkazu.⁶

V neposlední řadě lze na oblast správního trestání, dle názoru Nejvyššího správního soudu, vztáhnout i závěry,⁷ že zásadně nelze vyloučit možnost použít jako důkaz též zvukový záznam, který byl pořízen soukromou osobou i bez souhlasu ostatních

⁵ Rozsudek NSS ze dne 5.11.2009 č.j. Afs 60/2009 – 119.

⁶ Usnesení NS ze dne 3. 5. 2007, sp. zn. 5 Tdo 459/2007.

⁷ Usnesení NS ze dne 30. 5. 2007, sp. zn. 5 Tdo 459/2007.

účastníků určitého jednání; tuto skutečnost je nutné vždy posuzovat v rámci respektování práva na soukromí zakotveného v čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí ve smyslu čl. 7 odst. 1 a čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Nejvyšší správní soud se v zásadě ztotožnil s postupem krajského soudu, který provedl test proporcionality a poměřil legitimitu cíle, kterého mělo být pořízením záznamu dosaženo, na straně jedné, a přiměřenost zvoleného postupu, na straně druhé. Vyplynulo, že je nutné v každém konkrétním případě uvážit, zda může nad ochranou osobnostních práv dotčeného subjektu převážit zájem společnosti na objasnění a potrestání deliktů jednání a ochrana ústavně zaručených práv pořizovatele takového záznamu.

V komentovaném případě krajský soud po provedení testu proporcionality dovodil, že postup odběratele byl přiměřený, což Nejvyšší správní soud potvrdil a v souladu s rozsudkem krajského soudu uzavřel, že pořízení záznamu a jeho předání ÚOHS za účelem ochrany a zachování podmínek spravedlivého soutěžního prostředí nepřekročilo nepřijatelnou míru zásahu do základního práva na ochranu soukromí. Proto bylo možné předmětný záznam v řízení použít jako důkaz.

Mgr. Petra Nováková, advokátní koncipientka
novakova@hjf.cz